

30/01/2016 ಪ್ರಾತಃಮುರುಂ ಹಂಶಾಂತಿ ಬಾಪ್ದಾದಾ ಮಧುಬನ

“ಮುಧುರ ಮಕ್ಕಳೇ - ಬೇಕದ್ದಿನ ತಂದೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡುವುದು - ಇದು ಗುಪ್ತವಾಗಿದೆ, ನೆನಹಿನಿಂದಲೇ ನೆನಪು ಸಿಗುತ್ತದೆ, ಯಾರು ನೆನಪು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅವರನ್ನು ತಂದೆಯೂ ಹೇಗೆ ನೆನಪು ಮಾಡುವರು”
ಪಶ್ಚಿಮ ಸಂಗಮದಲ್ಲಿ ನೀವು ಮಕ್ಕಳು ಯಾವ ವಿಧ್ಯೆಯನ್ನು ಓದುತ್ತಿರಿ, ಯಾವುದನ್ನು ಇಡೀ ಕಲ್ಪದಲ್ಲಿಯೇ ಓದಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ?

ಉತ್ತರ: ಜೀವಿಸಿದ್ದಂತೆಯೇ ಶರೀರದಿಂದ ಇನ್ನ ಅಥಾದ್ ಶವವಾಗುವ (ಅಶರೀರಯಾಗುವ) ವಿಧ್ಯೆಯನ್ನು ಈಗಲೇ ಓದುತ್ತಿರಿ ಏಕೆಂದರೆ ನೀವು ಕರ್ಮಾತ್ಮಿತರಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ, ಬಾಕ ಎಲ್ಲಾಯವರೆಗೆ ಶರೀರದಲ್ಲಿರುತ್ತಿರೋ ಅಲ್ಲಯವರೆಗೆ ಕರ್ಮವನ್ನಂತೂ ಮಾಡಲೇಬೇಕಾಗಿದೆ. ಯಾವಾಗ ಶರೀರವಿರುವುದಿಲ್ಲವೋ ಆಗಲೇ ಮನಸ್ಸು ಅಮನವಾಗುತ್ತದೆ ಆದ್ದರಿಂದ ಮನಜೀತರೇ ಜಗತ್ತಾಜೀತರ್ಲ ಅದರೆ ಮಾಯಾಜೀತರೇ ಜಗತ್ತಾಜೀತರು.

ಹಂಶಾಂತಿ. ತಂದೆಯು ಕುಳತು ಮಕ್ಕಳಗೆ ತಿಳಸುತ್ತಾರೆ ಏಕೆಂದರೆ ಇದನ್ನಂತೂ ಮಕ್ಕಳು ತಿಳದುಕೊಂಡಿದ್ದಿರಿ - ಬುದ್ಧಿಹಳನರಿಗೆ ಓದಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ಬೇಕದ್ದಿನತಂದೆ ಶ್ರೇಷ್ಠಾತ್ಮಿಶ್ರೇಷ್ಠ ಭಗವಂತನು ಬರುತ್ತಾರೆಂದರೆ ಯಾರಿಗೆ ಓದಿಸಬಹುದು? ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಯಾರು ಅತೀ ಬುದ್ಧಿಹಳನರಾಗಿಯವರೋ ಅವರಿಗೇ ಓದಿಸುವರು ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ವಿನಾಶಕಾಲೇ ವಿಪರೀತ ಬುದ್ಧಿಯವರಿಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಹೇಗೆ ವಿಪರೀತ ಬುದ್ಧಿಯವರಾಗಿದ್ದಾರೆ? 84 ಲಕ್ಷ ಯೋನಿಗೆಂದು ಬರೆದಿದ್ದಾರಲ್ಲವೇ ಆದ್ದರಿಂದ ತಂದೆಯನ್ನೂ ಸಹ 84 ಲಕ್ಷಜನ್ಮಗಳಲ್ಲ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ನಾಯ, ಬೆಕ್ಕು, ಎಲ್ಲಾ ಜೀವಜಂತುಗಳಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಬಡುತ್ತಾರೆ. ಇದಂತೂ ಎರಡನೇ ಮಾತನ್ನು ತಿಳಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ತಂದೆಯು ತಿಳಸಿದ್ದಾರೆ - ಯಾರೇ ಹೊಸಬರು ಬಂದರೆ ಮೊಟ್ಟಮೊದಲು ಅವರಿಗೆ ಹದ್ದಿನ ಮತ್ತು ಬೇಕದ್ದಿನ ತಂದೆಯ ಪರಿಷಯ ಕೊಡಬೇಕು. ಅವರು ಬೇಕದ್ದಿನ ದೊಡ್ಡತಂದೆ ಮತ್ತು ಇವರು ಹದ್ದಿನ ಜಿಕ್ಕತಂದೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಬೇಕದ್ದಿನ ತಂದೆಯಿಂದರೆ ಬೇಕದ್ದೋ ಆತ್ಮಗಳ ತಂದೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಹದ್ದಿನ ತಂದೆಯು ಜೀವಾತ್ಮನ ತಂದೆಯಾದರು. ಶಿವತಂದೆಯು ಎಲ್ಲಾ ಆತ್ಮರ ತಂದೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಏಕರಸವಾಗಿ ಧಾರಣೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಕೆಲವರು ಒಂದು ಪಸೆಂಟ್ ಧಾರಣೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಇನ್ನೂ ಕೆಲವರು 95% ಧಾರಣೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಇದು ತಿಳುವಳಕೆಯ ಮಾತಾಗಿದೆ. ಸೂರ್ಯವಂತಿ ಮನತನವಿರುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೇ. ಯಥಾರಾಜ-ರಾಣಿ ತಥಾಪ್ರಜಾ, ಇದು ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲ ಬರುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೇ. ಪ್ರಜೀಗಳಲ್ಲ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಕಾರದ ಮನುಷ್ಯರಿಯತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ಪ್ರಜೀಯಿಂದರೆ ಪ್ರಜೀಯೇ. ತಂದೆಯು ತಿಳಸುತ್ತಾರೆ - ಇದು ವಿಧ್ಯೆಯಾಗಿದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ತಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿಯನುಸಾರ ಓದುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೆ ತಮ್ಮ-ತಮ್ಮ ಪಾತ್ರವು ಸಿಕ್ಕಿದೆ. ಕಲ್ಪದಹಿಂದೆ ಯಾರೆಷ್ಟು ವಿಧ್ಯೆಯನ್ನು ಧಾರಣೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರೋ ಈಗಲೂ ಅಷ್ಟನ್ನೇ ಧಾರಣೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ವಿಧ್ಯೆಯನ್ನೆಂದೂ ಮುಜ್ಜಿಡಲು ನಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ವಿಧ್ಯೆಯನುಸಾರವೇ ಪದವಿಯು ಸಿಗುತ್ತದೆ. ತಂದೆಯು ತಿಳಸಿದ್ದಾರೆ - ಮುಂದೆಹೊಂದಂತೆ ಪರಿಷ್ಕೆಯು ಬಂಡಿತ ಬರುವುದು. ಪರಿಷ್ಕೆಯಲ್ಲದೆ ವರ್ಗಾವಣೆಯಾಗಲು ನಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅಂತಿಮದಲ್ಲ ಎಲ್ಲವೂ ಅರ್ಥವಾಗುವುದು. ಅಲ್ಲದೆ ಈಗಲೂ ಸಹ ನಾವು ಯಾವ ಪದವಿಗೆ ಯೋಗ್ಯರಾಗಿದ್ದೇವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳದುಕೊಳ್ಳಬಹುದಾಗಿದೆ. ಭಲೆ ಸಂಕೊಂಚಕೊಳ್ಳಬಹುದಾಗಿ ಎಲ್ಲರ ಹೊತ್ತೆಜೊತ್ತೆಯನ್ನೆತ್ತಿಜಡುತ್ತಾರೆ. ನಾವು ಈ ರೀತಿ ಹೇಗಾಗಲು ನಾಧ್ಯ ಎಂಬುದನ್ನೂ ಸಹ ಹುದ್ದಯದಲ್ಲ ತಿಳದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಆದರೂ ಸಹ ಕೈಯಿತ್ತಿಜಡುತ್ತಾರೆ. ತನ್ನಬಗ್ಗೆ ತಿಳದುಕೊಂಡಿದ್ದರೂ ಸಹ ಕೈಯಿತ್ತುವುದಕ್ಕೂ ಅಜ್ಞಾನವೆಂದೇ ಹೇಳಬಹುದು. ಎಷ್ಟೊಂದು ಅಜ್ಞಾನವಿದೆ! ತಂದೆಯಂತೂ ಕೂಡಲೇ ತಿಳದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಇವರಿಗಿಂತಲೂ ಆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಲ್ಲಾದರೂ ಬುದ್ಧಿಯರುತ್ತದೆ. ನಾವು ಸ್ಥಾಲರ್ಶಿಪ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಯೋಗ್ಯನಿಲ್ಲ, ನಾನು ತೇಗಣಡೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಅವರಾದರೂ ತಿಳದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲನವರಿಗಿಂತಲೂ ಆ ಅಜ್ಞಾನ ಮಕ್ಕಳಾದರೂ ತಿಳದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ - ಶಿಕ್ಷಕರು ಏನನ್ನು ಓದಿಸುತ್ತಾರೆ, ಅದರಲ್ಲ ನಾನು ಎಷ್ಟು ಅಂಕಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವೆನು ಎಂದು. ನಾನು ಪಾನ್-ವಿತ್-ಆನರ್ ಆಗುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಅವರು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂದಮೇಲೆ ಇಲ್ಲನ ಮಕ್ಕಳಗೆ ಇಷ್ಟಾದರೂ ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲ, ಬಹಳ ದೇಹಾಳಿಮಾನವಿದೆಯಿಂದು ಸಿದ್ಧವಾಗುತ್ತದೆ. ನೀವಿಂಗ ಲಕ್ಷ್ಮೀ-ನಾರಾಯಣರಾಗಲು ಬಂದಿದ್ದಿರೆಂದರೆ ಜಲನೆಯು ಬಹಳ ಜನ್ಮಾಗಿರಬೇಕು. ತಂದೆಯು ತಿಳಸುತ್ತಾರೆ - ಕೆಲವರು ವಿನಾಶಕಾಲೇ ವಿಪರೀತ ಬುದ್ಧಿಯವರಿದ್ದಾರೆ ಏಕೆಂದರೆ ಕಾಯಿದೆಯನುಸಾರ ತಂದೆಯೊಂದಿಗೆ ಪ್ರೀತಿಯಲ್ಲ ಅಂದಮೇಲೆ ಅವರ ಗತಿಯೇನಾಗುವುದು? ಶ್ರೇಷ್ಠಪದವಿಯನ್ನು ಪಡೆಯಲು ನಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

ತಂದೆಯು ಕುಳತು ನೀವು ಮಕ್ಕಳಗೆ ತಿಳಸುತ್ತಾರೆ - ವಿನಾಶಕಾಲೇ ವಿಪರೀತ ಬುದ್ಧಿಯ ಅರ್ಥವೇನೆಂದು ಮಕ್ಕಳಿ ಪೂರ್ಣ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಿದ್ದರೆ ಇನ್ನಾಗ್ಯರು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವರು! ಯಾವ ಮಕ್ಕಳು ನಾವು ಶಿವತಂದೆಯ ಮಕ್ಕಳಾಗಿದ್ದೇವೆಂದು ತಿಳದುಕೊಳ್ಳುವರೋ ಅವರೇ ಪೂರ್ಣ ಅರ್ಥವನ್ನು ತಿಳದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ತಂದೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡುವುದು ಗುಪ್ತಮಾತಾಗಿದೆ, ವಿಧ್ಯೆಯಿಂತೂ ಗುಪ್ತವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ, ವಿಧ್ಯೆಯಲ್ಲ ನಂಬರ್ವಾರ್ ಆಗಿದ್ದಾರೆ, ಎಲ್ಲರೂ

ಒಂದೇನಮನಾಗಿ ಓದುವುದಿಲ್ಲ. ತಂದೆಯು ತಿಳದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ - ಇವರು ಇನ್ನೂ ಪ್ರಣಮಕ್ಕಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇಂತಹ ಬೇಹಡಿನ ತಂದೆಯನ್ನು 3-3, 4-4 ತಿಂಗಳಾದರೂ ಸಹ ನೆನಪೇ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ ಅಂದಮೇಲೆ ನೆನಪು ಮಾಡುತ್ತಾರೆಯೇ ಎಂಬುದು ಹೇಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುವುದು! ಅವರು ಪತ್ರಬರೆದಾಗ ಮತ್ತು ಆ ಪತ್ರದಲ್ಲ ನಾನು ಇಂತಹ ಆತ್ಮಿಕನೇವೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆಂದು ನೇವಾಸಮಾಜಾರವಿದ್ದಾಗ ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಯುತ್ತದೆ. ಪ್ರತ್ಯೇಕಪ್ರಮಾಣ ಬೀಕಲ್ಲವೇ. ಇಂತಹ ದೇಹಾಭಮಾನಿಗಳೂ ಇರುತ್ತಾರೆ ಅವರು ಎಂದೂ ನೆನಪೂ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ ಅಥವಾ ನೇವಾಸಮಾಜಾರವನ್ನೂ ಬರೆಯುತ್ತಾರೆ ತೋರಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಕೆಲವರಂತೂ ಬಾಬಾ, ನಾವು ಇಂತಿಂತಹವರಿಗೆ ತಿಳಸಿದೆವು ಎಂದು ಸಮಾಜಾರವನ್ನು ಬರೆಯುತ್ತಾರೆ ಆಗ ಆ ಮನು ಬದುಕಿದೆ, ನೇವಾಸಮಾಜಾರವನ್ನು ಬರೆಯುತ್ತಾರೆಂದು ತಂದೆಯು ತಿಳದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವರಂತೂ 3-4 ತಿಂಗಳನವರಿಗೆ ಪತ್ರಗಳನ್ನೇ ಬರೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾವುದೇ ಸಮಾಜಾರ ಬರಾಲ್ಲಿವೆಂದರೆ ಇವರು ಸತ್ತುಹೋದರು, ರೋಗಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆಂದು ತಂದೆಯು ತಿಳದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ರೋಗಿಮನುಷ್ಯರು ಬರೆಯಲು ಸಾಧ್ಯಾದಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನೂ ಸಹ ಕೆಲವರು ಬರೆಯುತ್ತಾರೆ - ನಮ್ಮ ಆರೋಗ್ಯವು ಸರಿಯರಿಲ್ಲ ಆದ್ದರಿಂದ ಪತ್ರ ಬರೆಯಲ್ಲ ಎಂದು. ಇನ್ನೂ ಕೆಲವರಂತೂ ರೋಗಿಯೇ ಆಗಿಲ್ಲ ಆದರೂ ಸಹ ಸಮಾಜಾರವನ್ನೇ ಬರೆಯುವುದಿಲ್ಲ ಏಕೆಂದರೆ ದೇಹಾಭಮಾನವಿದೆ ಅಂದಮೇಲೆ ತಂದೆಯು ಯಾರನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡುವರು! ನೆನಪಿನಿಂದಲೇ ನೆನಪು ಸಿಗುತ್ತದೆ ಆದರೆ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ದೇಹಾಭಮಾನವಿದೆ. ತಂದೆಯು ಬಂದು ತಿಳಸುತ್ತಾರೆ - ನನ್ನನ್ನು ಸರ್ವವ್ಯಾಪಿ ಎಂದು ಹೇಳ 84 ಲಕ್ಷಗಳಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಯೋನಿಗಳಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಕಲ್ಲುಬುದ್ಧಿಯವರಿಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಭಗವಂತನನ್ನು ಕಲ್ಲು, ಮುಳ್ಳು ಎಲ್ಲದರಲ್ಲಿಯೂ ವಿರಾಜಮಾನಸವಾಗಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಬಿಡುತ್ತಾರೆ ಅಂದಾಗ ಇದು ಬೇಹಡಿನ ಅವಕೇಳನವಾಯಿತ್ತಲ್ಲವೇ ಆದ್ದರಿಂದ ತಂದೆಯು ತಿಳಸುತ್ತಾರೆ - ನನಗೆ ಎಷ್ಟೊಂದು ನಿಂದನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ನೀವಂತೂ ಈಗ ನಂಬರ್ ವಾರ್ ಅರಿತುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ. ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಬಾಬಾ, ತಾವು ಬಂದರೆ ನಾವು ಬಾರಹಾರಿಯಾಗುತ್ತೇವೆ, ತಮ್ಮನ್ನು ವಾರಸುಧಾರನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆಂದು ಹಾಡುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ಈ ರೀತಿ ವಾರಸುಧಾರನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಭಗವಂತನನ್ನೇ ಕಲ್ಲು-ಮುಳ್ಳನಲ್ಲಿದ್ದೀರೂ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಎಷ್ಟೊಂದು ನಿಂದನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ! ಆದ್ದರಿಂದ ತಂದೆಯು ತಿಳಸುತ್ತಾರೆ - ಯಥಾಯಧಾಹಿ ಧರ್ಮಸ್ಯ..... ನೀವು ಮಕ್ಕಳು ಈಗ ತಂದೆಯನ್ನು ಅರಿತುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ ಆದ್ದರಿಂದ ತಂದೆಯ ಎಷ್ಟೊಂದು ಮಹಿಮೆ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ. ಕೆಲವರಂತೂ ಮಹಿಮೆಯೇನು ಕೇವಲ ನೆನಪು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಎರಡಕ್ಕರದ ಪತ್ರವನ್ನೂ ಸಹ ಬರೆಯುವುದಿಲ್ಲ, ದೇಹಾಭಮಾನಿಗಳಿಂತಲೂ ಹೇಳುತ್ತದೆ. ನಿಂತು ಮಕ್ಕಳ ತಿಳದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ - ನಮಗೆ ತಂದೆಯು ಸಿಕ್ಕಿದ್ದಾರೆ, ತಂದೆಯು ನಮಗೆ ಓದಿಸುತ್ತಾರೆ. ಭಗವಾನುವಾಜವಿದೆಯಲ್ಲವೇ! ನಾನು ನಿಮಗೆ ರಾಜಯೋಗವನ್ನು ಕಲಸುತ್ತೇನೆ. ವಿಶ್ವದ ರಾಜ್ಯಭಾಗ್ಯವನ್ನು ಹೇಗೆ ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು- ಅದಕ್ಕಾಗಿ ರಾಜಯೋಗವನ್ನು ಕಲಸುತ್ತೇನೆ. ನಾವು ವಿಶ್ವದ ರಾಜ್ಯಭಾಗ್ಯವನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಬೇಹಡಿನ ತಂದೆಯಿಂದ ಓದುತ್ತೇವೆಂದು ನಶಿಯಿದ್ದೀರೆ ಆದರೆ ಅಪಾರ ಮುಷಿಯಿರುವುದು. ಭಲೆ ಗೀತೆಯನ್ನು ಓದುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ಹೇಗೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಓದಿದಂತೆ. ಕೃಷ್ಣಭಗವಾನುವಾಜ - ರಾಜಯೋಗವನ್ನು ಕಲಸುತ್ತೇನೆ, ಅಷ್ಟೇ ಇಷ್ಟು ಬುದ್ಧಿಯೋಗ ಅಥವಾ ಮುಷಿಯೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಗೀತೆಯನ್ನು ಓದುವ ಹಾಗೂ ಹೇಳುವವರಲ್ಲ ಅಷ್ಟೊಂದು ಮುಷಿಯಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಗೀತೆಯನ್ನು ಓದಿಮುಗಿಸಿ ಉದ್ಯೋಗ-ವ್ಯವಹಾರಗಳಲ್ಲಿ ಹೊರಣಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ನಿಮಗಂತೂ ಬೇಹಡಿನ ತಂದೆಯು ಓದಿಸುತ್ತಾರೆಂಬುದು ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲದೆ. ನಮಗೆ ಭಗವಂತನೇ ಓದಿಸುತ್ತಾರೆಂದು ಮತ್ತು ಗ್ರಾಹಿ ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಬರುವುದಿಲ್ಲ ಅಂದಾಗ ಮೊಟ್ಟಮೊದಲು ಯಾರೇ ಬಂದರೂ ಸಹ ಅವರಿಗೆ ತಂದೆಯ ಪರಿಜಯವನ್ನು ತಿಳಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ತಿಳಸಿ, ಭಾರತವು ಸ್ವರ್ಗವಾಗಿತ್ತಲ್ಲವೆ, ಈಗ ನರಕವಾಗಿದೆ. ನಾವು ಸತ್ಯಯಿಗದಲ್ಲಿಯೂ ಇದ್ದೀವೆ, ಕಾಲಿಯಿಗದಲ್ಲಿಯೂ ಇದ್ದೀವೆಂದು ಯಾರೂ ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಯಾರಿಗಾದರೂ ದುಃಖ ಸಿಕ್ಕಿದರೆ ಅವರು ನರಕದಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ, ಯಾರಿಗೆ ಸುಖ ಸಿಕ್ಕಿತೋ ಅವರು ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ, ದುಃಖಮನುಷ್ಯರು ನರಕದಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ನಾವಂತೂ ಬಹಳ ಸುಖದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಮಹಲು, ಮಹಡಿ ಇತ್ಯಾದಿಗಳೆಲ್ಲವೂ ಇದೆ ಎಂದು ಅನೇಕರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಹೊರಗಿನ ಸುಖವನ್ನು ನೊಂಡುತ್ತಾರಲ್ಲವೆ. ಇದನ್ನೂ ಸಹ ನೀವಿಂಗ ತಿಳದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ, ಸತ್ಯಯಿಗಿಂ ಸುಖವಂತೂ ಇಲ್ಲರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಅಥವಾ ಸತ್ಯಯಿಗಕ್ಕೆ ಕಾಲಿಯಿಗ ಅಥವಾ ಕಾಲಿಯಿಗಕ್ಕೆ ಸತ್ಯಯಿಗ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಒಂದೇ ಮಾತಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವಂತಿಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿ ತಿಳದುಕೊಳ್ಳುವವರಿಗೂ ಸಹ ಅಜ್ಞಾನಿಗಳಿಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಆದ್ದರಿಂದ ಮೊಟ್ಟಮೊದಲು ತಂದೆಯ ಪರಿಜಯವನ್ನು ತಿಳಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ತಂದೆಯೇ ತಮ್ಮ ಪರಿಜಯ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಗ್ರಾಹಿ ತಿಳಸುತ್ತಾರೆ ಅಂತಹ ಪರಿಜಯವನ್ನು ತಿಳಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ - ಆತ್ಮ ಮತ್ತು ಪರಮಾತ್ಮನ ರೂಪವು ಒಂದೇ ಆಗಿದೆ. ಅವರೂ ಆತ್ಮನೇ ಆಗಿದ್ದಾರೆ ಆದರೆ ಅವರಿಗೆ ಪರಮ ಆತ್ಮನೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ತಂದೆಯೇ ಕುಳಿತು ತಿಳಸುತ್ತಾರೆ - ನಾನು ಹೇಗೆ ಬರುತ್ತೇನೆ ಎಂದು. ಅಲ್ಲ

ಅತ್ಯರೆಲ್ಲರೂ ಪರಮಧಾಮದಲ್ಲಿರುತ್ತಾರೆ, ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೊರಗಿನವರು ಯಾರೂ ತಿಂಡುಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಭಾಷೆಯು ಬಹಳ ಸಹಜವಾಗಿದೆ. ಗಿತೆಯಲ್ಲ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಹೆಸರನ್ನು ಹಾಕಿಬಣಿದ್ದಾರೆ, ಈಗ ಕೃಷ್ಣನಂತೂ ಗಿತೆಯನ್ನು ತಿಂಡನುಪುದಿಲ್ಲ. ನನ್ನೊಬ್ಬನನ್ನೇ ನೆನಪು ಮಾಡಿ ಎಂದು ಕೃಷ್ಣನು ಎಲ್ಲರಿಗೆ ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ದೇಹದಾರಿಯ ನೆನಹಿನಿಂದಂತೂ ಹಾಪವು ಕಚೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಕೃಷ್ಣಭಗವಾನುವಾಚ, ದೇಹದ ಎಲ್ಲಾ ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ತ್ಯಾಗ ಮಾಡಿ ನನ್ನೊಬ್ಬನನ್ನೇ ನೆನಪು ಮಾಡಿ. ಅದರೆ ದೇಹದ ಸಂಬಂಧಗಳಂತೂ ಕೃಷ್ಣನಿಗೂ ಇದೆ ಮತ್ತು ಕೃಷ್ಣನಂತು ಜಿಕ್ಕಮಗುವಲ್ಲವೆ. ಇದು ಎಷ್ಟು ತಪ್ಪಾಗಿದೆ! ಒಂದು ತಪ್ಪಿನ ಕಾರಣ ಎಷ್ಟು ದೋಡ್ಡ ಅಂತರವಾಗಿಬಂತುತ್ತದೆ! ಪರಮಾತ್ಮನಂತೂ ಸರ್ವವ್ಯಾಪಿಯಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗೇ ಸದ್ಗುರುತಿದಾತನೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಅಂದಮೇಲೆ ಅವರೇ ದುರ್ಗತಿಯಲ್ಲ ಹೇಗೆ ಬರುತ್ತಾರೆ! ಪರಮಾತ್ಮನು ಎಂದಾದರೂ ದುರ್ಗತಿಯನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಾರೆಯೇ? ಇವು ವಿಚಾರ ಸಾಗರಮಂಥನ ಮಾಡುವ ಮಾತುಗಳಾಗಿವೆ. ಸಮಯವನ್ನು ವ್ಯಾಧಿ ಮಾಡುವ ಮಾತಿಲ್ಲ. ಮನುಷ್ಯರಂತೂ ನಮಗೆ ಜಿಡುವಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಬಂತುತ್ತಾರೆ. ಬಂದು ಕೋಸನನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳ ಎಂದು ನಿಂದು ತಿಂಡಿದರೆ ನಮಗೆ ಜಿಡುವಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಏರಡು ದಿನಗಳು ಬರುತ್ತಾರೆ, ಮತ್ತೆ ನಾಲ್ಕುದಿನಗಳು ಬರುವುದಿಲ್ಲ..... ಓದುವುದಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ಈ ಲಕ್ಷ್ಮೀ-ನಾರಾಯಣರಾಗಲು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ! ಮಾಯಿಯ ಪ್ರಭಾವವು ಎಷ್ಟೊಂದಿದೆ! ತಂದೆಯು ತಿಂಡನುತ್ತಾರೆ - ಯಾವ ಕ್ಷೇತ್ರ, ನಿಮಿಷ ಕಚೆಯುತ್ತದೆಯೋ ಅದು ಜಾಜೂತಪ್ಪದೆ ಪುನರಾವರ್ತನೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಲೀಕ್ಷಣಿಲ್ಲದಷ್ಟುಬಾರಿ ಪುನರಾವರ್ತನೆಯಾಗುತ್ತಿರುತ್ತದೆ, ಈಗಂತೂ ತಂದೆಯ ಮೂಲಕ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ತಂದೆಯಂತೂ ಜನನ-ಮರಣದಲ್ಲಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲ, ಪೂರ್ಣ ಜನನ-ಮರಣದಲ್ಲಿ ಯಾರು ಬರುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಯಾರು ಬರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ಹೊಂತ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಕೇವಲ ತಂದೆಯೊಬ್ಬರು ಜನನ-ಮರಣದಲ್ಲಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲ, ಉಂದೆಲ್ಲರೂ ಬರುತ್ತಾರೆ ಆದ್ದರಿಂದ ಜಿತುಗಳನ್ನೂ ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಬುಹ್ಮಾ ಮತ್ತು ವಿಷ್ಟು ಇಬ್ಬರೂ ಜನನ-ಮರಣದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಬುಹ್ಮಾನಿಂದ ವಿಷ್ಟು, ವಿಷ್ಟುವಿನಿಂದ ಬುಹ್ಮಾನ ಹಾತುದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಕೊನೆಯಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಈ ಜಿತುಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಬಂದು ನೋಡುವರು ಮತ್ತು ತಿಂಡುಕೊಳ್ಳವರು, ಇದು ಬಹಳ ಸಹಜ ಮತ್ತು ತಿಂಡುಕೊಳ್ಳವ ಮಾತುಗಳಾಗಿವೆ. ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಬರಬೇಕು - ನಾವೇ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಾಗಿದ್ದೀವೆ ನಂತರ ನಾವೇ ಕ್ಷತ್ರಿಯ, ವೈಶ್ಯ, ಶೂದ್ರರಾಗುತ್ತೇವೆ. ಮತ್ತೆ ತಂದೆಯು ಬರುತ್ತಾರೆ ಆಗ ನಾವೇ ಮತ್ತೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಾಗುತ್ತೇವೆ. ಇದನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿದರೂ ಸಹ ಸ್ವದರ್ಶನಜಕ್ಕಾರಿಯಾದಿರಿ. ಅನೇಕರಿಗೆ ನೆನಪು ನಿಲ್ಲಿಸುದೇ ಇಲ್ಲ. ನಿಂದು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರೇ ಸ್ವದರ್ಶನಜಕ್ಕಾರಿಯಾಗುತ್ತೀರಿ, ದೇವತೆಗಳು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಜಕ್ಕಪು ಹೇಗೆ ಸುತ್ತುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಪಡೆಯುವುದರಿಂದ ಅವರು ಈ ದೇವತೆಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ, ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಮನುಷ್ಯರು ಸ್ವದರ್ಶನಜಕ್ಕಾರಿಗಳಿಂದು ಕರೆಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಯೋಗ್ಯರಿಲ್ಲ. ಮನುಷ್ಯಸ್ನಾಷ್ಟಿ, ಮೃತ್ಯುಲೋಕವೇ ಬೇರೆಯಾಗಿದೆ. ಹೇಗೆ ಭಾರತವಾಸಿಗಳ ರೀತಿನಿಂತಿಗಳೇ ಬೇರೆಯಾಗಿವೆ, ಹಾಗೆಯೇ ಎಲ್ಲರೂ ಬೇರೆ-ಬೇರೆಯಿರುತ್ತದೆ. ದೇವತೆಗಳ ರೀತಿ-ನಿಂತಿಗಳೇ ಬೇರೆಯಾಗಿವೆ. ಮೃತ್ಯುಲೋಕದ ಮನುಷ್ಯರ ರೀತಿ-ನಿಂತಿಯೇ ಬೇರೆಯಾಗಿದೆ. ರಾತ್ರಿ-ಹಗಳನ ಅಂತರವಿದೆ ಆದ್ದರಿಂದ ಎಲ್ಲರೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ - ಹೇ ಭಗವಂತ ನಾವು ಪತಿತರಾಗಿದ್ದೀವೆ. ನಾವೆಲ್ಲಾ ಪತಿತಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿರುವರನ್ನು ಹಾವನ ಮಾಡಿ. ಇಂದಿಗೆ ೫೦೦೦ ವರ್ಷಗಳ ಮೊದಲು ಹಾವನಪ್ರಪಂಚವಿತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ಸತ್ಯಯುಗವೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ, ತ್ರೇತಾಯುಗಕ್ಕೆ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ತಂದೆಯು ತಿಂಡಿದ್ದಾರೆ - ಸತ್ಯಯುಗವು ಹನ್ನಾಕ್ಳಾನ್, ತ್ರೇತಾಯುಗವು ಸೆಕೆಂಡ್‌ಕ್ಲಾನ್ ಆಗಿದೆ. ಅಂದಾಗ ಒಂದೊಂದು ಮಾತನ್ನೂ ಜೆನ್ನಾಗಿ ಧಾರಣೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಯಾರೇ ಬಂದರೂ ಸಹ ಕೇಂಜ ಆಶ್ಚರ್ಯಜಕ್ಕಿರಾಗಬೇಕು. ಕೆಲವರಂತೂ ಆಶ್ಚರ್ಯಜಕ್ಕಿರಾಗುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ಮತ್ತೆ ಅವರಿಗೆ ಪುರುಷಾರ್ಥ ಮಾಡಲು ಜಿಡುವೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಅಶ್ವಯಾಗಿ ಪವಿತ್ರರಾಗಿರಬೇಕೆಂಬುದನು ಕೇಂಜುತ್ತಾರೆ. ಈ ಕಾಮವಿಕಾರವೇ ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ಪತಿತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಜಯಿಸುವುದರಿಂದಲೇ ನಿಂದು ಜಗತ್‌ಜೀವತರಾಗುತ್ತೀರಿ. ತಂದೆಯೂ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ, ಕಾಮವಿಕಾರ ಜಯಿಸಿ ಜಗತ್‌ಜೀವತರಾಗಿ. ಮತ್ತೆ ಮನುಷ್ಯರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ - ಮನಜೀವರೇ ಜಗತ್‌ಜೀವರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಮನಸ್ಸನ್ನು ಪಶಪದಿಸಿಕೊಳ್ಳ ಎಂದು. ಆದರೆ ಯಾವಾಗ ಶರೀರವಿರುವುದಿಲ್ಲವೋ ಆಗಲೇ ಮನಸ್ಸು ಅಮನವಾಗುತ್ತದೆ ಬಾಕಿ ಇನ್ನೊಂದೂ ಮನಸ್ಸು ಅಮನಸಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ದೇಹ ಸಿಗುವುದೇ ಕರ್ಮ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಅಂದಮೇಲೆ ಕರ್ಮಾತೀತ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲ ಹೇಗಿರುತ್ತಿರಿ? ಶರ್ವಕ್ಕೆ ಕರ್ಮಾತೀತ ಸ್ಥಿತಿಯೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಜೀವಿಸಿದ್ದಂತೆಯೇ ಶರ್ವ, ಶರೀರದಿಂದ ಇನ್ನು ನಿಮಗೂ ಸಹ ಶರೀರದಿಂದ ಇನ್ನುರಾಗುವ ವಿದ್ಯೇಯನ್ನು ಓದಿಸುತ್ತಾರೆ, ಆತ್ಮವು ಶರೀರದಿಂದ ಇನ್ನುವಾಗಿದೆ. ಆತ್ಮವು ಪರಮಧಾಮ ನಿವಾಸಿಯಾಗಿದೆ, ಅದು ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಬಂದಾಗ ಅವರಿಗೆ ಮನುಷ್ಯನೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಶರೀರ ಸಿಗುವುದೇ ಕರ್ಮ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ. ಒಂದು ಶರೀರವನ್ನು ಜಣಿರ್ಣಯ ಮತ್ತು ಕರ್ಮ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಇನ್ನೊಂದು ಶರೀರವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಬೇಕಾಗಿದೆ. ಯಾವಾಗ ಕರ್ಮ ಮಾಡುವುದು ಇರುವುದಿಲ್ಲವೋ ಆಗಲೇ ಶಾಂತವಾಗಿರುತ್ತದೆ ಅಂದರೆ ಮೂಲವತನದಲ್ಲಿ ಕರ್ಮವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಸ್ವಾಷಿಜಕ್ಕಾಗಿ ಇಲ್ಲ ಸುತ್ತುತ್ತದೆ. ತಂದೆಯನ್ನು ಮತ್ತು

ನೈಷಿಜಕ್ರವನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ, ಇದಕ್ಕೇ ಜ್ಞಾನವೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಕಣ್ಣಗಳು ಎಲ್ಲಯವರೆಗೆ ವಿಕಾರಿಯಾಗಿರುವುದೋ ಅಲ್ಲಯವರೆಗೆ ಈ ಕಣ್ಣಗಳಿಂದ ಪವಿತ್ರವಸ್ತುವನ್ನು ನೋಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಆದ್ದರಿಂದ ಜ್ಞಾನದ ಮೂರನೇ ನೇತ್ರವು ಬೇಕು. ನೀವು ಯಾವಾಗ ಕರ್ಮಾತೀತ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುವಿರೋ ಅಥಾದ್ತಾದೇವತೆಗಳಾಗುತ್ತಿರೋ ಆಗ ಈ ಕಣ್ಣಗಳಿಂದ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿರುತ್ತಿರಿ. ಬಾಕಿ ಈ ಶರೀರದಲ್ಲ ಈ ಕಣ್ಣಗಳಿಂದ ಕೃಷ್ಣನನ್ನು ನೋಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಕೇವಲ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವಾದರೆ ಅದರಿಂದೇನೂ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಕಾಲಕ್ಕಾಗಿ ಖಣಿಯರುತ್ತದೆ, ಕಾಮನೆಯು ಈಡೀರುತ್ತದೆ. ತ್ರಾಮಾದಲ್ಲ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವೂ ಸಿಗಿದಿಯಾಗಿದೆ, ಇದರಿಂದ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯೇನೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಒಳ್ಳೆಯದು-

ಮುಧುರಾತಿ ಮುಧುರ ಅಗಲಹೋಗಿ ಮರಳಸಿಕ್ಕಿರುವ ಮುಕ್ಕಳಪ್ರತಿ ಮಾತಾಹಿತಾ ಬಾಹ್ಯದಾದಾರವರ ನೆನಪು, ಪ್ರೀತಿ ಹಾಗೂ ಸುಪ್ರಭಾತ. ಆತ್ಮಿಕ ಮುಕ್ಕಳಗೆ ಆತ್ಮಿಕ ತಂದೆಯ ನಮಸ್ತೇ.

ಧಾರಣಿಗಾರಿ ಮುಖ್ಯಸಾರ:-

1. ಶರೀರದಿಂದ ಇನ್ನು ಆತ್ಮನಾಗಿದ್ದೇನೆ, ಜೀವಿಸಿದ್ದಂತೆಯೇ ಈ ಶರೀರದಲ್ಲರುತ್ತಾ ಹೇಗೆ ಈವ - ಈ ಸ್ಥಿತಿಯ ಅಭ್ಯಾಸದಿಂದ ಕರ್ಮಾತೀತ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ.
2. ಸರ್ವಾಸಿನ ಪ್ರಶ್ನಾಪ್ರಮಾಣವನ್ನು ತೋರಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ದೇಹಭಾನವನ್ನು ಜಟ್ಟ ತಮ್ಮ ಸತ್ಯ-ಸತ್ಯ ಸಮಾಜಾರವನ್ನು ತಂದೆಗೆ ಹೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಪಾಸ್-ವಿತ್-ಆನರ್ ಆಗುವ ಪುರುಷಾಧಿಕ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ.

ವರದಾನ:- ಮಾಡಿ-ಮಾಡಿಸುವಂತಹವರು ಎನ್ನುವ ಸ್ತುತಿಯ ಮೂಲಕ ಸಹಜಯೋಗದ ಅನುಭವ

ಮಾಡುವಂತಹ ಸಫಲತಾ ಮೂರಿತ ಭವ

ಯಾವುದೇ ಕಾರ್ಯಮಾಡುತ್ತಾ ಇದೇ ಸ್ತುತಿಯರಲ್ಲ ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ನಿಮಿತ್ತ ಮಾಡಿರುವಂತಹ ಬೆನ್ನುಹುರಿ (ಬ್ರಾಹ್ಮಂ ಖೋನ್) ಯಾರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಬ್ರಾಹ್ಮಂಖೋನ್ ಇಲ್ಲದೆ ಯಾವುದೇ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲ ಸಫಲತೆ ಸಿಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ, ಆದ್ದರಿಂದ ಯಾವುದೇ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡುತ್ತಾ ಕೇವಲ ಇದನ್ನೇ ಯೋಜಿಸಿ ನಾನು ನಿಮಿತ್ತನಾಗಿದ್ದೇನೆ, ಮಾಡಿಸುವಂತಹವರು ಸ್ವಯಂ ಸರ್ವ ಸಮಾಧಿಕ ತಂದೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ಸ್ತುತಿಯಾಲಾಟ್ಟು ಕರ್ಮಮಾಡಿದಾಗ ಸಹಜಯೋಗದ ಅನುಭೂತಿಯಾಗುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ನಂತರ ಈ ಸಹಜಯೋಗ ಅಲ್ಲ ಸಹಜ ರಾಜ್ಯ ಮಾಡಿಸುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿನ ಸಂಸ್ಥಾರ ಅಲ್ಲಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವಿರಿ.

ಸ್ತೋತ್ರಾಂತರಾ:-ಇಂಜಿಗಳು ನೆರಳನ ಸಮಾನ ಇದೆ ನೀವು ಬೆನ್ನು ತೋರಿಸಿದರೆ ಅದು ನಿಮ್ಮ ಹಿಂದೆ-ಹಿಂದೆ ಬರುತ್ತದೆ.

ಬ್ರಹ್ಮತಂದೆಯ ಸಮಾನ ಸಂಪನ್ಮೂಲ ಸ್ತುತಿಯ ಅನುಭವ ಮಾಡಿರಿ:-

30. ಎಲ್ಲದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಸರ್ಜವಾದ ಜಹ್ನೆಯು ಜಿಂದು ಆಗಿದೆ. ಬಾಹ್ಯದಾದಾರವರು ಕೇವಲ ಜಿಂದುವಿನ ಲೆಕ್ಕವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಜಿಂದುವಾಗಿ ಜಿಂದು ತಂದೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿರಿ ಮತ್ತು ಕಳೆದುಹೋಗಿರುವುದಕ್ಕೆ ಜಿಂದುವನ್ನಿಡುತ್ತಿಲೇಂದರೆ, ಎಲ್ಲಾ ಸಂಕಲ್ಪ, ಕರ್ಮ, ಸಂಸ್ಕಾರವು ಮಜ್ಜೆ ಆಗಿಜಡುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ತಾವು ಬ್ರಹ್ಮತಂದೆಯ ಸಮಾನ ಸಹಜಯೋಗಿಯಾಗಿಜಡುತ್ತಿರಿ.